

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Cantvs Sextvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

rum, virtutum, & pulchritudinis abundantiam, quibus Deus illas locupletauit: vt non immerito omnes vestitas putet mirabili quadam pulchritudine naturali, ab infinita illa supernaturali pulchritudine diuinæ figuræ egressa, & communicata: cuius intuitus, læticia, & decore vestit mundum, & omnes cælos; quemadmodum etiam, aperiendo manum suam, vt

ait Proph. implet omne animal benedictione. *Aperis tu manum tuam, & implet omne animal benedictione.* Ac propterea anima amore plagata ex hoc vestigio, quod in rebus creatis inuenit pulchritudinis dilecti sui, sollicita præ desiderio cernendi inuisibilem illam pulchritudinem, subiectum tantum pronuntiat.

Ps. 144. 16

CANTVS SEXTVS.

CANCION VI.

SENSVS.

*Ay quien podra sanarme
Ay a de entregarte ya de vero
No quieras embiar me.
De oymas mensajero
Que no saben de zirme lo que quiero.*

*Heu quis me sanare poterit
Age iam te totum tradas vere
Neque mittere velis
Posthac tuos nuncios
Qui essari nesciunt quod cupio.*

DECLARATIO.

Quoniam res creatæ, nutibus animæ indicant dilectum suum, pulchritudinis vestigium, atque excellentiæ illius in seipsis eidem ostendendo: idcirco amor erga illum adactus est, atque adeo dolor ex illius absentia creuit. Nam quo magis anima Deum cognoscit, eo etiam amplius appetitus eum cernendi augetur. Iam vero dum videt, nihil aliud superesse quod languori suo mederi possit, quam præsentia dilecti sui, & ipsius visio; aliunde sibi adfuturum remedium diffidens, præsentia illius omnimodam traditionem in præsentia cantu exposcit, inquiens: vt nolit deinceps, quibusuis alijs sui notitijs & communicationibus eam occupare, vtpote quæ desiderio, ac voluntati suæ minime satisfaciunt: cui nihil aliud satisfacit, quam ipsius præsentia & aspectus, & idcirco in consummato perfectoque amore, dignetur iam serio se ipsum tradere; ait itaque:

Quanto magis Deum anima cognoscit, tanto magis creuit desiderium eum clare cernendi in gloria.

Heu quis me poterit sanare. Age iam te totum tradas vere.

Vbi notandum est, quod anima, quæ vere amat, nequit esse contenta, & satisfacta, donec vere Deum possideat. Nam quæuis alia creatura, non modo animam non fatiant, sed potius (sicut diximus) adaugent famem, & appetitum videndi eum sicuti est; ac proinde quæuis visitatio notitiæ,

Yy 3

titia,

ritiæ, siue sensus; aut quæcunque communicatio, quam à dilecto recipit, quæ sunt velut nuntij denunciantes animæ notitiam Essentiæ illius; augent potius, & irritant appetitum: sicut panis micæ, dum famem acriter extimulat; & ideo acerbe ferens circa tam modicam occupari ait,

Age iam te totum tradas vere.

Nam quicquid cognosci potest de Deo in hac vita, quantumcumque illud sit, non est vera cognitio, id est, integra, & perfecta, utpote quæ sit cognitio ex parte, valdeque remota: at Deum essentialiter cognoscere, vera cognitio est, quam nunc anima requirit, istiusmodi alij communicationibus minime contenta. Ideo protinus ait,

*Neque mittere velis
Post hæc tuos nuntios*

Ac si clarius diceret: ne quæso velis, ut deinceps cognoscam te per internuncios, notitiarum, & sentimentorum, quæ de te recipio, quæque remota valde sunt, & dissidentanea his, quæ anima mea cupit de te. Nosti enim ô Sponse mi internuncios, animæ anhelanti ad præsentiam, potius augere dolorem. Tum quia adducta per eos notitiâ, plagam renouant: tum etiam quia videntur procrastinationes, aduentus tui. Eia igitur noli deinceps hæc remotas notitias mittere, nam etsi hæc tunc poteram illis esse contenta, eo quod modicam tui cognitionem & amo-

rem haberem, iam nunc amoris vehementia qua feror ad te, hisce mandatis tuis contenta esse non possum. Proinde agedum, te totum trade: ac si luculentius diceret: Domine sponse mi, hoc quod animæ meæ per partes largiris, age iam penitus dona, & quod veluti per timas indicas, iam nunc palam ostende: hoc denique quod per media confers, quæ videtur quasi communicatio quædam iocosa, serio iam temetipsum exhibendo præsta. Aliquando enim in tuis visitationibus, possessionis tuæ pretiosam margaritam conferre velle videris, at dum in te reflectitur anima, inanem se, & vacuum apprehendit, eo quod illam abscondas, quod est quasi iocose donare serio: igitur iam dedas te totum, toti anime meæ, ut ipsa rota, te totum habeat, nec in posterum tuos internuncios ad me mittas;

Qui effari nesciunt quod cupio.

Quasi diceret: Ego te totum volo, ipsi vero, nec sciunt, nec valent effari te totum; nulla enim res creata, siue terrestris, siue cælestis illa sit, potest conferre animæ notitiam, quam de te habere cupit; ac proinde nesciunt effari quod cupio. Horum ergo mandatorum vices subiens, ipsemet nuntius esto, & mandata.

☩